

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดยพระสังฆราชวีระ อากรณรัตน์

อาทิตย์ที่ 28 เทศกาลธรรมดา
12 ตุลาคม 2014

ประชาชนที่ไม่ได้รับเชิญไปร่วมงานเลี้ยง

บทอ่าน อสย 25:6-10 ; ฟป 4:12-14, 19-20 ; มธ 22:1-14

ในพระคัมภีร์งานเลี้ยงฉลองเป็นภาพลักษณ์บ่อยๆ ที่ใช้แสดงถึงเหตุการณ์ในยุคสุดท้าย คือ อาณาจักรพระเจ้า ซึ่งพระเจ้าทรงมอบพระองค์อย่างอิสระและสมบูรณ์ที่สุด

ความเมตตาต่อคนจน

พระวรสารนักบุญมัทธิวได้เอาอุปมา 2 เรื่องมาต่อกัน คือ อุปมาเรื่องบรรดาผู้รับเชิญ และ ชายที่ไม่ได้สวมเสื้อสำหรับงานวิวาห์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าอุปมาทั้งสองเรื่องเกี่ยวข้องกับ**การได้รับเชิญสู่อาณาจักรสวรรค์** เป็นเวลานานมาแล้วที่หลายคนคิดว่าบรรดาแขกที่แต่งชุดไม่สมควรมันหมายถึง ชาวอิสราเอลที่ไม่ต้อนรับประกาศ แต่ปัจจุบันมีการอธิบายที่ดีกว่าและได้รับการยอมรับมากกว่า คือ ผู้ที่สวมชุดไม่สมควรมันหมายถึง บรรดาผู้นำประชาชนที่มีความรู้ธรรมบัญญัติ บวกกับมีตำแหน่งในสังคม พวกเขาคือบรรดาผู้ที่มี**ทุนนา ธุรกิจ** หรือ ผลกำไร ซึ่งพวกเขาเห็นว่าเหนือกว่าการรับเชิญเข้าสู่พระอาณาจักรสวรรค์ ยิ่งกว่านั้น พวกเขาได้ทำร้ายและฆ่าบรรดาผู้รับใช้ของกษัตริย์ จึงเห็นชัดเจนว่า "บรรดาผู้รับเชิญไม่เหมาะสมกับงานนี้" (วรรค 8)

การเชิญสู่อาณาจักรสวรรค์เอากลับคืนไม่ได้และเปิดรับเสมอ แต่ผู้รับเชิญต้องถูกตามมาจากสถานที่ (สังคม) อื่น "จงไปตามทางแยก พบผู้ใดก็ตามจงเชิญมาในงานวิวาห์เถิด" (วรรค 9) คือ บรรดาผู้ที่ไม่มียศ ไม่มีงานที่มั่นคง ไม่มีธุรกิจในเมือง คนจนและบรรดาผู้ถูกทอดทิ้ง บรรดาที่ถูกผู้นำศาสนาถือว่าไร้การศึกษาและคนบาป ในพระคัมภีร์ที่กล่าวเรื่องเดียวกัน คือ นักบุญลูกากล่าวเจาะจงว่า "จงเชิญคนยากจน คนพิการ คนง่อย คนตาบอด" (ลก 14:21) บรรดาผู้รับเชิญในประวัติศาสตร์ ดังที่พระเยซูเจ้าเองตอบคนที่นักบุญยอห์น บัปติสส่งมาถามพระองค์ นักบุญมัทธิวได้เพิ่มตามถนนด้วยว่า "บรรดาผู้รับใช้จึงออกไปตามถนน เชิญทุกคนที่พบมารวมกัน ทั้งคนเลวและคนดี" (วรรค 10) – "คนเลวและคนดี" เพื่อเข้าใจชัดเจนว่าประชาชนเหล่านั้นมิได้รับเชิญ เพราะความดีของพวกเขา แต่เพราะความดีฟรี (เปล่า) ของพระเจ้าต่อคนยากจน คนสุดท้าย และบรรดาคนบาป พระหรรษทานนี้ช่วยเปลี่ยนแปลง**ผู้ที่ไม่ได้รับเชิญ** ให้เป็นผู้มีสิทธิพิเศษร่วมงานวิวาห์มงคลและอาณาจักรสวรรค์ การเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับบรรดาผู้ถูกทอดทิ้ง และช่วยเหลือพวกเขาอาจกลับใจเราให้เป็นผู้รับเชิญที่นั่งโต๊ะเดียวกับบรรดาผู้ที่ไม่ได้รับเชิญ

การรอดด้วยความหวังและการอุทิศตน

ในพระวรสารของนักบุญมัทธิว (แตกต่างจากคำเล่าของนักบุญลูกา) คือ อุปมาเรื่องนี้ยังมีหัวข้ออื่นต่ออีก มีบางคนแต่งชุดมาไม่เหมาะสมกับงานวิวาห์มงคล การรับค่าเชิญสู่อาณาจักรสวรรค์เรียกร้องความประพฤติที่เหมาะสม ซึ่งหมายถึงภาพลักษณ์ของเสื้อสำหรับงานวิวาห์ (วรรค 11)

ประกาศกอิสยาห์ได้สัญญาถึงอาณาจักรสวรรค์เปรียบได้กับงานเลี้ยงฉลอง จะมีความสัมพันธ์ความรอดกับพระเจ้า ผู้เป็นแหล่งความสมบูรณ์และความปิติยินดี "นี่คือพระเจ้าของเรา เราเคยหวังว่าพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอดพ้น เราจึงชื่นชมยินดีที่พระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นเถิด" (25:9) นี่จะเป็นชัยชนะเด็ดขาดเหนือความตายและน้ำตา "พระองค์จะทรงทำลายความตายตลอดไป องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเข็ดน้ำตาจากใบหน้าของทุกคน จะทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้พ้นจากการถูกลบหลู่ทั่วแผ่นดิน" (วรรค 8)

ความหวังแห่งความรอดสัมพันธ์กับคุณความดีอื่นๆ ตามประสบการณ์ของนักบุญเปาโล "ข้าพเจ้ารู้จักมีชีวิตอยู่อย่างอดออม และรู้จักมีชีวิตอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์" และรู้จักดำเนินชีวิตในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น อิมทอง หรือ หิวโหย มั่งคั่ง หรือ ชัดสน (ฟป 4:12)

พี่น้อง ความหวังในยุคสุดท้ายมีชีวิตชีวาและเป็นความหวังแบบอุทิศชีวิต เพื่อทำสิ่งที่มีเหตุผลขั้นพื้นฐาน ดังที่นักบุญเปาโลกล่าวว่า "ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้ในพระองค์ผู้ประทานพละกำลังแก่ข้าพเจ้า" (ฟป 4:13)

พระสังฆราช วีระ อากรณรัตน์ แปล

จาก **Sharing the Word Through the Liturgical Year 2004**

โดย Gustavo Gutiérrez, หน้า 239- 240.